

Babylon og Harmagedon

Ugens vers

"På panden var der skrevet et navn, en hemmelighed: Det store Babylon, moder til skøgerne og jordens afskyeligheder" (Åb 17,5).

Introduktion

Som vi allerede har set, er Johannes' Åbenbaring fuld af billeder og sprogbrug hentet fra Det Gamle Testamente. Navnet Babylon findes fx seks gange i Johannes' Åbenbaring. Men det taler ikke om Nebukadnesars gamle rige, som var forsvundet fra verdenshistorien flere århundreder tidligere. I stedet brugte Johannes billeder fra Det Gamle Testamente til at udtrykke en sandhed. I dette tilfælde var Babylon en stor politisk og religiøs magt, der havde undertrykt Guds folk, og som nu beskriver de store religiøse og politiske magter, der vil forsøge at gøre det samme i de sidste tider.

Noget lignende sker med ordet Harmagedon, som kun findes i Åbenbaringsbogen, men er baseret på et hebraisk udtryk, der sandsynligvis betyder Megiddos bjerg, en henvisning til et sted i det gamle Israel. Der findes en hel del spekulationer omkring Harmagedon, hvor mange ser det som et kæmpestort militært slag, der skal ske i Megiddo lige før verdens ende.

I denne uge skal vi se nærmere på Babylon og Harmagedon og forsøge at finde ud af, hvad Bibelen ønsker at fortælle os gennem disse billeder.

Ugens tekster

- Åb 14,8; 16,19
- Es 52,9
- Åb 18,1-10; 16,12-16
- 1 Kong 18,1-40
- 1 Kor 15,1-2

Hendes harmes vin

Åb 14,8;
16,19; 17,5;
18,2.10.21

Læs teksterne, som er de seks henvisninger til Babylon i Johannes' Åbenbaring. Med beretningen om Babylon fra Det Gamle Testamente i tankerne, hvad lærer disse tekster os om Babylon, som det fremstår i forbindelse med de sidste tiders begivenheder?

Det er blevet sagt, at Bibelen er en fortælling om to byer, Jerusalem og Babylon. Mens Jerusalem repræsenterer Guds by og hans pagtsfolk hele vejen igennem Bibelen (Sl 102,22; Es 52,9; 65,19; Åb 3,12), er Babylon et billede på undertrykkelse, vold, falsk religion og direkte oprør imod Gud.

Tænk fx på Babelstårnet (1 Mos 11,9). Det hebraiske ord for "Babel" er det samme, som bruges om kongeriget "Babylon". I 1 Pet 5,13 sender Peter hilsener fra menigheden i "Babylon". Dette opfattes normalt ikke som ruinerne af det gamle storrige, som i dag befinder sig i Irak, men som Rom, der på det tidspunkt snart skulle blive kirkens undertrykker. Det er en interessant betegnelse i lyset af Roms rolle, som den præsenteres i Johannes' Åbenbaring.

Åb 14,8; 18,3

Hvad viser disse tekster om Babylons onde indflydelse på verden og på Guds folk?

Der er ingen tvivl om, at den magt, Babylon repræsenterer, og som beskrives i Åbenbaringsbogen, er meget fordærvet, og at den fordærvende indflydelse i en eller anden grad når ud til hele verden. Udtrykket hendes "utugts harmes vin" (Åb 14,8) henviser tydeligt til falske læresætninger, falsk lære samt fordærvede handlinger og de følger, det har. Babylon er en ondskabens magt, der har spredt sig til "alle folkeslag" (Åb 18,3). Derfor er også alle nødt til at være på vagt, så de ikke også bliver fordærvede.

Til at
tænke over

Se på verden i dag. Korruption, forvirring, undertrykkelse. Hvad fortæller det om behovet for at være fast forankret i Jesus og hans ord?

Faldet er Babylon

Uanset hvor vidtrækkende Babylons indflydelse har været i verden, lærer Johannes' Åbenbaring, at det hele en dag vil ende.

Åb 18,1-10

Hvad lærer disse vers om "det store Babylon"?

Den anden engels budskab (Åb 14,8) om Babylons fald, gentages i Åb 18,2. Det er et udtryk for, hvor fordærvet denne størrelse er blevet. "Bibelen fortæller os, at før Herrens genkomst vil Satan arbejde 'med al kraft og med løgnetegn og løgneundere og med al uretfærdighedens bedrag.' Og de, som 'ikke har taget imod kærlighed til sandheden, så de kunne blive frelst', skal overlades til en vildfarelsens magt, 'så de tror på løgnen' (2 Thess 2,9-11). Først når denne tilstand er nået, og når kirkens forening med verden er fuldbyrdet i hele kristenheden, vil Babylons fald være en realitet. Forandringen sker gradvis, og den fuldstændige opfyldelse af profetien i Åb 14,8 ligger endnu ude i fremtiden." (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 313).

Hvorvidt "den fuldstændige opfyldelse" nu er sket, ved Gud alene. Men ifølge disse tekster ved vi, at det åndelige Babylon på grund af sin store ondskab en dag vil stå for Guds domstol. "For hendes synder har hobet sig op til himlen, og Gud har ikke glemt hendes uretfærdigheder" (Åb 18,5). Denne udtalelse genspejler Det Gamle Testaments sprogbrug om det gamle Babylon (se Jer 51,9) og betyder, at der med sikkerhed vil komme en dommens time.

Denne kommende dom bør selvfølgelig ikke være en overraskelse. Det gamle Babylon mødte også sin dom (se Dan 5). Adskillige steder gør Skriften det meget klart, at alle en dag skal stå til ansvar for deres gerninger, og dette gælder også for Babylon. For os som kristne er det en stor trøst at vide, at vi i den dom har en talsmand, som vil forsvare os (1 Joh 2,1; Dan 7,22). Hvis det ikke var tilfældet, ville vores skæbne måske ikke være meget bedre end Babylons.

Til at tænke over

Hvilken trøst er det for dig, at al den uretfærdighed og ondskab, som tilsyneladende ikke bliver straffet nu, en dag skal møde Guds straf?

Harmagedon

Selv om mange mennesker, også kristne, ikke ved ret meget om Johannes' Åbenbaring, er et billede eller ord fra den blevet kendt af mange. Det gælder Harmagedon (se Åb 16,16). Selv i verdslige kredse er det ord kommet til at stå for en sidste kamp, hvor jordens skæbne ligger på vægtskålen. Hollywood har produceret en film, der hed "Armageddon", om en kæmpestor asteroide, der var klar til at ødelægge jorden. I en eller anden grad er tanken om verdens ende også til stede i verdslige menneskers sind.

Mange kristne, som kender Johannes' Åbenbaring og tror på den, ser slaget ved Harmagedon som en bogstavelig militær konflikt i Mellemøsten lige før verdens ende. En version siger, at en hær fra Asien på 2 millioner soldater vil invadere det nordlige Israel. Andre er opslugt af de mange militære og politiske konflikter i den del af verden, som i deres opfattelse vil udgøre scenen for det sidste militære slag ved Harmagedon i området ved Megiddo.

Men Bibelen giver os et helt andet billede. Skriften præsenterer Harmagedon som det endelige klimaks, ikke mellem kæmpende nationer, men mellem to sider i den kosmiske strid. Det er en religiøs strid, ikke en økonomisk eller politisk strid, uanset hvor meget økonomiske og politiske faktorer kommer til at spille ind.

Åb 16,12-16

Hvad kan vi ud fra disse vers alene lære om Harmagedon?

Læg først af alt mærke til, hvor symbolsk sproget er i disse vers. Ånder, der ligner frøer, kommer ud af dragens mund, den falske profets mund og dyrets mund (en henvisning til magterne i Åb 13; "den falske profet" må her være en henvisning til dyret fra jorden i Åb 13,11). Vi ser også den store strid her, idet dæmonånder går ud for at kæmpe på "Gud den Almægtiges store dag" (Åb 16,14). Uanset hvordan Harmagedon vil foregå, er det en verdensomspændende strid mellem Kristi hær og Satans hær. Det er ikke et lokalt opgør i Megiddo, ligesom Babylon i Åbenbaringsbogen heller ikke taler om begivenheder i et hjørne af det moderne Irak.

Til at
tænke over

Læs Åb 16,15. Det er fascinerende, at Jesus midt i disse begivenheder opmuntrer os med evangeliets budskab, både med løftet om hans genkomst og behovet for at være dækket med hans retfærdighed. Dette hjælper os til at forstå, at den strid vi befinder os i er en åndelig strid.

Harmagedon og Karmels bjerg – 1

Men hvori består den store kamp på Harmagedon? Først af alt ser navnet ud til at betyde "Megiddos bjerg". Men der er ingen bjerge i det område, der kaldes Megiddo; men Karmels bjerg ligger i nærheden, og nogle forskere opfatter udtrykket "Megiddos bjerg" som en henvisning til Karmels bjerg.

Mere direkte har bibelforskere set beretningen om Elias og Ba'als falske profeter på Karmels bjerg som et symbol, et forbillede på, hvad der vil ske i Åb 13.

Som vi så i går peger Åb 16,13 med sin henvisning til dragen, dyret og den falske profet tilbage til begivenheder i Åb 13 og den falske treenighed, som vi så på i lektie ni.

Situationen i Åb 13 begynder at nå sit klimaks i vers 13 og 14, når det andet dyr udfører overnaturlige tegn og "endog får ild til at falde fra himlen ned på jorden for øjnene af menneskene" (Åb 13,13). Disse begivenheder fører til den direkte konfrontation mellem Gud og Satan, mellem dem, der tilbeder den sande Gud og dem, der tilbeder "dyrets billede" (Åb 13,14).

1 Kong 18,1-18

Hvad sker der i denne beretning, som minder om nogle af de ting, der vil ske i de sidste tider, som det beskrives i Johannes' Åbenbaring?

På mange måder er det, vi ser her en tydelig beskrivelse af den store strid. Elias fremsætter tydeligt i vers 18, hvad det hele går ud på: folket har svigtet Herrens befalinger og tilbeder og følger falske guder. Har det ikke altid været problemet, uanset hvor mange former og måder det onde har manifesteret sig på ned igennem historien? Enten tilbeder vi "ham, som har skabt himmel og jord og hav og kilder" (Åb 14,7), eller også tilbeder vi noget eller nogen anden. I Åb 13 og de begivenheder, der beskrives der, tilbeder mennesker dyret og dets billede i stedet for at tilbede Gud. Der er ingen mellemvej. Enten er vi på Guds side eller på Satans side. Det viser, hvor alvorlige de ting er, som står på spil både nu, men også og især i slaget ved Harmagedon, hvor forskellen bliver meget tydelig, ligesom vi vil se, at den blev på Karmels bjerg.

Harmagedon og Karmels bjerg – 2

1 Kong 18,18-40

Hvad sker der, hvordan ender beretningen, og (uden at trække parallellerne for langt) hvordan viser denne beretning, hvad der i meget større målestok vil ske, når den store strid når sit klimaks i endens tid?

Kampen på Karmels bjerg foregik mellem Elias, Guds profet, og flere hundrede Ba'alspræster. Læg mærke til, i hvor stort overtal de onde var i forhold til de gode. Det var en prøve, der skulle vise, hvem der er den sande Gud, den Gud, der skabte himlen og jorden, eller Ba'al, som kun er en anden udgave af "dragen" og en anden måde, han forsøger at bedrage verden på (Åb 12,9).

Præsterne bad til Ba'al om at sende ild ned for at opbrænde den okse, de ofrede. De råbte fra morgen til middag. "Råb dog højere," håned Elias. "Måske sover han" (1 Kong 18,27). Præsterne oparbejdede en ekstase. De snittede sig med sværd til blodet flød. Trætte og udmattede opgav de, da man nåede tiden for aftenofferet.

Elias' offer blev overhældt med vand tre gange, og vandet flød i renderne. Elias bad en enkel bøn til Gud. Øjeblikkeligt opbrændte Gud alt, også stenalteret og jorden nedenunder. Den sande Guds magt i modsætning til Ba'al var ikke til at tage fejl af.

Åb 16,13;
19,20-21

Læs og sammenlign disse vers med de falske ba'alpræsters skæbne. Hvad ser vi?

Uanset, hvad der forbliver ukendt med hensyn til Harmagedon, så kender vi i hvert fald her og nu resultatet af slaget. Guds fjender bliver tilintetgjort, Gud og hans folk bliver rensset og retfærdiggjort.

Til at
tænke over

Læs 1 Kor 15,1-2. Selv om den umiddelbare sammenhæng er anderledes end Harmagedon, hvad lægger Paulus her vægt på, og hvorfor er det så vigtigt for os at huske, især i lyset af, hvad fremtiden bringer? Se også Åb 16,15, hvor sammenhængen helt bestemt er Harmagedon. Hvad fortæller disse tekster os tilsammen?

Til videre studium

"Adskillige gange i løbet af fortællingen om slaget ved Harmagedon skubbes de hæslige udyr i baggrunden et øjeblik, og vi får et glimt af sandheder af mere personlig karakter. Vi har allerede betragtet et af dem i Åb 16,15: "Se, jeg kommer som en tyv. Salig er den, der våger og vogter over sine klæder, så han ikke skal gå nøgen, og man skal se hans skam." Denne tekst er placeret lige midt i det ene afsnit i Bibelen, som rent faktisk nævner Harmagedon, og den er et ekko af mange nytestamentlige passager, der omhandler personlig beredelse til Jesu genkomst og endetidens begivenheder.

Vi finder en anden sådan tekst i Åb 17,14: "De vil føre krig mod Lammet, men Lammet vil sejre over dem, fordi det er herrernes Herre og kongernes Konge, og dem, der er sammen med det er kaldede og udvalgte og trofaste" (forfatterens oversættelse). Her samler den afsluttende store krig en hær af mennesker, hvis første mål ikke er at ødelægge andre med våben, men at forblive tro mod deres guddommelige kald og udvælgelse. Denne kamp er afgørende forskellig fra de krige, hvori nationer og oprørere i dag kæmper. Som jeg ofte har sagt, er slaget ved Harmagedon en kamp om menneskets sind. Det er også en kamp om hjertet, et kald til en dybfølt loyalitet mod det slagtede lam (Åb 5,9-10.12; 13,8)." (Jon Paulien, *Armageddon at the Door* (Hagerstown, Md.: Autumn House Publishing, en afdeling af Review & Herald Publishing Association, 2008), s. 193).

Spørgsmål til
drøftelse

1. **Hvordan kan du hjælpe en person, som mener, at de mange begivenheder i Åbenbaringsbogen finder sted på de bogstavelige geografiske steder, der er nævnt? Hvilken fremgangsmåde kan hjælpe dem til at se, hvorfor denne måde at fortolke teksterne på ikke er korrekt?**
2. **Som vi har set, viser Babylons indflydelse sig overalt i verden. Hvad er nogle af Babylons lærdomme, og hvordan kan vi finde ud af, hvori de består, og hvordan vi skal undgå dem?**
3. **I Ellen White citatet på mandagssiden sagde hun: "Først når denne tilstand er nået, og når kirkens forening med verden er fuldbyrdet i hele kristenheden, vil Babylons fald være en realitet." Tænk over vendingen "kirkens forening med verden". Ligger der heri også en advarsel til os?**

Aktiviteter og dialog

Guds Ord

- Hvordan vil du argumentere for, at Babylon i Åbenbaringsbogen er brugt i overført betydning og ikke skal forstås bogstaveligt geografisk?
 - Hvilken betydning har det for vores forståelse af gammeltestamentelige profetier, der genanvendes og nyfortolkes i Åbenbaringsbogen?
 - Drøft, hvilke fortolkningsprincipper vi som adventister holder højt, når vi fastholder denne forståelse af profetierne!

Uddybende spørgsmål

- Hvorfor er det vigtigt at forstå, at striden i de sidste dage først og fremmest er åndelig?
 - Hvad er konsekvenserne, hvis den ikke er?
 - For vores politiske ståsted? For vores opfattelse af Jesu tjeneste i himlens hellighed?
- Hvad er teologisk de afgørende kendetegn på Babylon og "Babylons vin"?
 - Hvor møder du i dag disse træk?
- Drøft vores adventistiske opfattelse af, at stat og kirke bør holdes adskilte.
 - Har Gud en stat på jorden?
 - Hvordan skal vi forholde os til Danmarks love, som giver den lutherske kirke et fortrin?
 - Hvordan skal vi i lyset af dette princip betragte islam – og muslimers ret i Danmark?
 - Grundtvig er kendt for vendingen "frihed for Loke såvel som for Thor". Gælder det stadig?

Personligt kristenliv

- Ser du af og til i dit personlige liv eksempler, hvor du fristes af Babylons værdier og religiøsitet?
 - Materialisme, selvcentreret åndelighed, ønsket om at ære og frelse sig selv?

Forstå det bedre

- Det sidste store slag ved Harmagedon har været genstand for meget diskussion, også i Adventistkirkens historie, hvor tendensen til en bogstavelig geografisk opfattelse i perioder har været stærk.

